

===== Dördüncü Nesil İslamcılık =====

:date: 2014-11-23 02:18:14 +0200

.. :Author: Emin Reşah .. :Date: 12602

Cumhuriyet devri ilk nesil İslamcılık, Said Nursi ve Süleyman Hilmi Tunahan gibi medrese alimlerinin şekillendirdiği reaksiyoner bir düşünceydi. Temel gayesi Kemalist devrimlerin yasakladığı dini eğitimin verilmesiydi. Müstakil bir siyaset yapamayacak kadar zayıftı ve kendini bu isimlere nisbet eden geleneklerin hala müstakil siyaset yerine, birilerini desteklemeyi tercih etmesi herhalde o günlerin getirdiği bir alışkanlık.

İkinci nesil İslamcılık 1960 sonrasında Necip Fazıl, Nureddin Topçu gibi isimlerin düşüncesinde şekillendi ve Erbakan'ın Milli Nizam Partisi'yle ilk defa müstakil bir siyasi akım haline geldi. Gerek Erbakan'ın siyasi üslubu, gerek mitinglere *Nurlu Süleyman geliyor* diye çıkan Demirel'in canı istediğinde Türkiye'yi Dar'ül Harb ilan edecek bir anda *İslamcıya* dönüşebilmesi ve gerekse ilk neslin yarattığı *siyasetten uzak durma* geleneğinin etkisiyle 90'lara dek çok önemli bir aktör olamadı.

Üçüncü nesil İslamcılık, ikinci neslin *dar çevre İslamcılığını*, gerek Avrupa Birliği taraftarlığı, gerek Liberal politikalar sayesinde aştı. Burada, tabi, Özal'ın ve *sağ* tabir edilen geleneğin etkisi de mevcut. Adalet ve Kalkınma Partisi bu üçüncü neslin en önemli ve belki de tek aktörü oldu. Erbakan'ın *ağır sanayi hamlesini* gerçekleştiremese de, *ağır inşaat hamlesi* ile ekonomiyi dönüştürdü ve milliyetçiliğin donmuş betonunu esnetip, Kürtlerle barış yapmasını da umut ediyoruz.

Bugünkü Cemaat-AKP davası daha çok ikinci neslin, bilhassa milliyetçiliği ve sağcılığı fazla gelmiş kısmının, üçüncü nesille kavgası. Gülen hala *Komünizmle Mücadele Derneği* günlerindeki kafa yapısında, Kürtlere verilecek herhangi bir otonomiye *devletin bölünmesi* gibi algılıyor. Bu işin *sadece* dış aktörlerin taşeronluğuna bağlanması, Kürtlerle barış yapılacak diye aklı giden, dibi düşen kesime insafsızlık olur. Tabii ki *Erdoğan olmasın da kim olursa olsun* diyen güçlerin yardımcıları da kabul edeceklerdir ancak Cemaat'in ezelden kapılarını sonuna kadar açtığı Türkçülüğün Erdoğan'a *tepmesi* olarak okumayı daha yerinde görüyorum.

Bugünkü kavga bir şekilde bitecek. Cemaatin neden intihar ettiğini de ileride daha iyi anlayacağız. AK Parti ise eğer *koalisyon partisi* özelliğini kaybetmezse dönüşecek ve yirmi yıl içinde bugünkünden daha farklı bir yerde olacak. İslamcılık bundan sonra ne anlama sahip olabilir? Veyahut herhangi bir anlamı kalmış mıdır?

AKP'nin başarısı, bir tarafta *uçarız, kaçarız, Osmanlı'yı yeniden kurarız, dünyaya medeniyet öğretiriz* yollu *fikirler* üretti. Bunların nasıl olacağı konusunda kimsenin bir planı gerçekte yok. *Temenni ediyoruz* demekle *planımız var* arasında uzun bir mesafe var ama biz temenni noktasında

bile yorulduk. Dünyanın hep bize kumpas kurduğu, hep bizimle uğraştığı, bütün sorunlarımızın kaynağının dışarda olduğu, *kalkınmamızı* istemedikleri, kıskandıkları gibi envai hikayeyle idare ediyoruz. Şimdilik.

Bunlar bana sokağa çıktığında herkesin onu seyrettiğini sanan paranoyakları hatırlatıyor. Dünyanın memleketimizin etrafında döndüğüne kanaatimiz tam. Bu sebeple olanı biteni anlamakta zorlanıyoruz. Kimi hadiselerin elbette har- içten destekleyenleri var, sevmediğinin bahçesindeki kıvılcıma körükle koşacak devlet her yerde var. Bununla beraber o kıvılcımları azaltmak, söndürmek, körüklülere imkan vermemek de bahçe sahibinin vazifesi.

Bu kıvılcımların artması, üçüncü nesil İslamcılığın doğal ömrünün sonuna yak- laştığını ilham ediyor. Gezi olaylarından beri, bu kıvılcımları *körükleyen tarafta* olmamak adına, ekşi dilimi hükümete yöneltmemeye çalışıyorum. Her tavırlarını çok sevdiğim, her icraatlarını beğendiğim için değil, bununla beraber henüz on- ların yerini alacak derecede mütekamil bir *dördüncü nesil* bulunmadığından ve alternatif siyasi akımların, iktidardaki fikre göre gayet antika kalmasından.

Şöyle söylemek lazım: CHP de, MHP de hala *ikinci nesil* Cumhuriyetçi/Kemalist/Solcu veya Milliyetçi/Ülkücü partiler. İslamcıların 90'larda mecbur kaldıkları değişimi yaşamadılar. Erbakan'ın zamanında *asla olmaz* dediği Avrupa Birliği'ne, tale- belerinin talepkar olmasıyla mukayese edilecek bir değişim geçirmediler. Fikren hala 30'ların, 60'ların, 90'ların bir takım sloganlarından öteye gidemiyorlar. Onun için ülkemizde iktidar partisi 12. senesinde hala %50 oy alıyor. İkisi de parti, dışardan bakınca ikisinin de tekeri var ama birini öküzler çekiyor, diğerinin patpat da olsa bir motoru var. O sebeple *nesil farkı* diyebiliyoruz.

Onun için kimse kusura bakmasın, evet, muhaliflik ve yeldeğirmenlerine iğneyle saldırmak benim de hoşuma gidiyor ama *bu adamların yapamadığını kim ya- pacak?* sorusunun cevabınının *diğer partiler* olmadığını bilecek kadar kafam ayık. AK Parti'nin bir alternatifi olacaksa, sağdan soldan değil, yine müslüman- ların arasından çıkacak.

Dördüncü nesil nasıl olacak? İnsanlar, bilhassa ödeyecek borcu olan, bakması gereken bir ailesi olan insanlar istikrarlı bir Türkiye'yi, hiçbir muhayyel kurtu- luşa tercih etmez. O sebeple *dördüncü nesil*, yenilik arıyorsa, bunu legal cihaz- lar yoluyla gerçekleştirmeye çalışacak. Cumhuriyetle illegal yollardan kavga etmeye çalışıp, sonunda sadece kavga ettiğiyle kalan hareketlerin devri sona erdi. *Sistemi zorla değiştirmek* için, sistemin batması lazım ve o batışın vebalini taşıyabilecek kadar dört başı mamur bir kadro mevcut değil.

İkincisi kalkınmanın yarattığı sorunlara çözüm bulacak, estetiksiz kalkınmanın eksik olduğunu idrak edecek. İnşaatperestliğin acil kalkınma için doğru olsa da, nihayetinde o inşaatların kendi başına değil, içinde, üstünde, altında bir takım değer kazandıran faaliyetler için yapıldığının farkına varacak. İdraki *başımızı sokacak ev* anlayışından *yaşanacak ev* anlayışına büyüyecek.

Milliyetçiliğin yüz yıldır bizi nasıl zehirlediğinin altını çizecek. Türkiye'de mil- liyetçiliğin karşısına konacak tek değer (halen) İslamdır. Diğer tüm akımlar, bir

safhadan sonra, *ne mutlu türk  ç   rana* noktasına iner. Milliyetçiliği belirleyici bir değer olmaktan çıkaracak, bunu kendine has bir tarih okumasıyla destekleyebilecek tek akım da İslamcılıktır. *Türkler Anadolu'ya 1071'de geldi* yerine *M s-l manlar Anadolu'ya 680'de geldi* diyebilecek ve kendini adı Türkiye veya Yakın Doęu veya Uzak Batı da olsa, Allah'ın arzına varis gören tek akım da odur. Milliyet ilikten Őikayet edenin çok, önüne daha kuvvetli bir değer sunabilenin bulunmadığı bir yerde, milliyetçiliğin devasının da, zor zaman kardeŐliđinin de İslam'da olduğunu gösterecek.

Dördüncü neslin belki en önemli vazifesi, yüz sene önce baŐlamıŐ savaŐta hala yenilmemiŐ gibi yapmaya devam eden milletimize yenildiğini hatırlatmak ve anlatmak olacak. Yenildiđini düŐünmediđi, savaŐı kazandığını d Ő nd ę i için, *Cumhuriyet Şöyle kazanıldı, böyle kazanıldı* diyenlere itibar edip, o Cumhuriyet'in burnundan kıl aldırmmamaya alıŐmıŐ zümrenin tüm bildiklerini yeniden sigaya çekecek. O savaŐla beraber Osmanlı'nın neden battığını ve bir Yeni-Osmanlıcılığın anlamsızlığını idrak edecek. Yeni bir fikri ve maddi bağımsızlık hamlesini göze alacak kadar ayakları yere basacak. Bir sonraki savaŐı kazanmak için, öncekini madden, fikren ve zihnen kaybettiğini kabul etmek gerektiğini görecek. Hamasetin kimseye bir faydası olmadığı Őuuruyla, edebiyat müzelerindeki yerine iade edecek.

Bu fikirlerin yeŐerdiđini görüyoruz. Türkiye halkı eskisi kadar rahat idare edilemesin, tüm kurumlar ve kavramlar, *Avrupa'da Şöyle, Amerika'da böyle* demek zorunda kalmadan tartıŐılabilsin ve (Türkiye olarak) biz kimsek, nasıl yaŐamak istiyorsak, öyle yaŐayabilelim.